

ת"פ 10857/01/15 - מדינת ישראל נגד אברהמים חושיה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

29 ינואר 2015

ת"פ 10857-01-15 מדינת ישראל נ' חושיה(עציר)

10879-01-15

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אברהמים חושיה (עציר)

נוכחים: ב"כ המאשימה, עו"ד לירון טוביה

הנאשם וב"כ, עו"ד אבו ליבדה

מתורגמנית לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאת הנאשם, ולאחר שוידאתי כי הוא מבין את השלכותיה, אני מרשיעו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן על פי עובדותיו והוראות החיקוק שבו.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה, 29/01/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל הרבסט , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון כניסה לישראל שלא כדין וזאת ביום 3.1.15.

הנאשם, יליד 1988 ובעברו שלוש הרשעות בעבירות על חוק הכניסה לישראל והרשעה אחת בדבר הפרת הכרזת שטח צבאי סגור, ואשר בגין הוא נדון במצטבר לעשרה חודשי מאסר, וכן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן שלושה חודשים בת.פ. 15913-03-13 (בית משפט השלום בירושלים).

המאשימה עותרת למתחם ענישה שבין חודש מאסר לשישה חודשי מאסר. העונש המתאים לטעמה, הוא עונש בן 6 חודשי מאסר בפועל החורג ממתחם הענישה ההולם בשל הפעלת המאסר המותנה, תוך שהיא מדגישה את נפוצות העבירה ואת חומרתה, כמו גם את החשיבות המובנת מאליה לכיבודם של גבולות המדינה הריבוניים.

בא כוח הנאשם טען, כי מרשו נכנס לישראל על מנת לעבוד לפרנסתו וכך גם יש להתייחס לעבירות המיוחסות לו. מדובר בעבירה אקראית ורגעית, וכך גם יש לבחון אותה ולענוש בגינה.

הנאשם בדברו האחרון הביע את צערו ואת חרטתו.

דין והכרעה

אני סבור, כדברי ב"כ המאשימה, כי הערך המוגן שבסעיפי החיקוק נשוא כתב האישום הוא אכן חשוב, חיוני ומהותי. שקלתי גם את נסיבות ביצוען של העבירות, נתתי דעתי למצבו האישי של הנאשם כפי שתואר ע"י בא כוחו ושמהווה רקע לעבירת השהייה הבלתי חוקית בישראל בה הודה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם הודה באופן מיידי הן במשטרה והן בבית המשפט וחסך בכך מזמנו של בית המשפט.

אני סבור, כי מתחם הענישה הראוי לכל עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות הוא בין **ימי מאסר ספורים לחודשי מאסר ספורים**.

נסיבותיו של הנאשם שלפניי, בשל הרשעותיו הקודמות מציבות אותו ב**מרכז** של המתחם הראוי. עברו של הנאשם הוא נסיבה שאינה קשורה לעבירה אותה ביצע ועל כן השפעתה היא רק ב"תנועה" שבתוך המתחם הולם.

עיינתי בגזר דינו הקודם של הנאשם ונחה דעתי, בכפוף לפסיקה הנוהגת, כי התנאי שהוטל חל אף על עבירת ניסיון ולא רק על עבירה מושלמת. נוכח כל זאת, התנאי שהוטל ראוי להפעלה בתיק דנן.

על אף שמדובר בעבירה בעלת אופי כלכלי, לא אטיל קנס בשל מצבו הממוני הרעוע של הנאשם, כפי שתואר לעיל.

לאור כל אלו, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ארבעים וחמישה (45) ימי מאסר בפועל לריצוי ממש בניכוי ימי מעצרו מיום 3.1.15.
2. אני מפעיל בזאת את ארבעת חודשי המאסר המותנה שהוטלו במסגרתו של ת.פ. 15913-03-13 במצטבר לכל עונש אחר שהוטל בתיק זה.
- הנאשם יירצה, אם כן, סך הכל, מאסר בפועל ממש שיעמוד על חמישה חודשים וחצי שיימנו מיום מעצרו כפי שפורט לעיל.**
3. חמישה (5) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם יעבור על העבירה בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.
4. התחייבות בסך 2,000 ₪ לפיה הנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע תוך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על התחייבות זו - ייאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה,
29/01/2015 במעמד הנוכחים.
שמואל הרבסט , שופט**

הוקלד ע"י יהודית